

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5851/05

בפני :

כבוד הנשיאה ד' ביניש
כבוד השופטת א' פרוקצ'יה
כבוד השופט ס' גיבראן

העותרים :

עבד אל סמיע חסן סלים אשתיו ו-73 אחרים

נ ג ד

המשיבים :

1. מדינת ישראל
2. כנסת ישראל
3. ממשלת ישראל
4. ראש ממשלת ישראל
5. שר הביטחון של מדינת ישראל
6. שר האוצר
7. שרת המשפטים של מדינת ישראל
8. מנכ"ל משרד המשפטים
9. שר הפנים של מדינת ישראל
10. היועץ המשפטי לממשלה
11. ראש המטה הכללי של צה"ל
12. אלוף פיקוד הדרום
13. מתאם פעולות הממשלה וצה"ל בשטחים
14. המושל הצבאי של חבל עזה
15. מפקד כוחות צה"ל באזור חבל עזה
16. מפקד מינהל האזרחי ומינהלת תיאום וקישור
אזור חבל עז
17. מתאם מינהל האוכלוסין מת"ק ארז
שהמינהלת תיאום וקישור
18. מנהל מינהל האוכלוסין
19. מנהלת סל"ע (מינהלה לסיוע למתיישבי חבל
עזה)
20. הממונה על הרכוש הממשלתי והנטוש באזור
חבל עזה

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה :

ל' בתשרי התשס"ט (29.10.2008)

בשם העותרים :

עו"ד חיים מנדלבאום

בשם המשיבים :

עו"ד אביטל סומפולינסקי

פסק-דין

באת-כוח המדינה הודיעה לבית המשפט כי הטיפול בעניינם של העותרים מתקיים על פי החלטת הממשלה.

לפיכך לעניין מעמדם של העותרים, כל תושבי דהנייה שאין להם מעמד בישראל יקבלו רשיון ישיבה מסוג א/5 המתחדש כל שנה בכפיפות להיעדר מניעה ביטחונית או פלילית ומרכז חיים בישראל. זמניות זו במעמד, לפי הודעת באת-כוח המדינה, היא בגדר ניסיון למספר שנים ואם יעמדו בתנאים בתום שנתיים מקבלת א/5 תהיה נכונות לשקול את האפשרות אם ניתן לתת לאותו אדם שדרוג במעמדו מ-א/5 לתושבות קבע.

אשר לסעד המבוקש של הקמת ישוב קבע, מסיבות הנוגעות לאפשרויות של המדינה להקצות ישוב קבע לקבוצה מיוחדת זו שהיא קטנה יחסית, איננו רואים להיעתר למבוקש. עם זאת יש התחייבות של המדינה על פי החלטת הממשלה לטפל בנושא מגוריהם של העותרים. על בסיס פרטני יעשו ונעשים מאמצים לשלבם בישובי הברואים, או בפזורה של המועצה אבו-בסמה, או במקום כנ"ל אחר ככל שניתן. פנייה בנושא מגורים תלווה בידי הממונה מטעם משרד הביטחון ותבחן לגופה במגמה שלא למנוע ממשפחות קשורות לגור ביחד.

לעניין הפיצויים שניתנו לתושבים טוענת באת-כוח המדינה כי הפיצויים הוערכו הערכה שמאית לפי מה שהיה הנכס שברשותם בדהנייה ומה הסכום שמאפשר למפונים כדי להיקלט במקום חדש.

העתירה שלפנינו היתה תלויה ועומדת מאז יוני 2005 וקיימנו מספר דיונים כדי לקדם את העניינים הבסיסיים שבגינם הוגשה העתירה. עקבנו אחר דיווחים על הטיפול בקבוצה, ואכן חלה התקדמות ניכרת, גם אם אינה מספקת, מאז הוגשה העתירה. החלטת הממשלה קבעה מיתווה לטיפול בעותרים ועתה מן הראוי כי הסדרת המגורים תטופל כיוון שזו טרם הסתיימה, אם וככל שיש מקום למתן סיוע כספי למשפחות במצוקה עניין זה ייבדק מחדש על ידי הגורמים המטפלים. העותרים לא הראו באופן קונקרטי כי בשל סכום הפיצויים שניתנו להם לא הצליחו לשקם את מעמדם. נוסף עוד כי לא מצאנו בטענת בא-כוח העותרים, לפיה לא היה מקום להבחין לצורך הפיצויים

בין בעלי המעמד בישראל, נושאי תעודות הזהות, לבין בעלי התעודות הכתומות שלא היה להם מעמד בישראל.

הוסבר לנו כי הבדלי התעודות נבעו מהכרה באותם מקבלי התעודות כסייענים, ואין לומר שההבדל במעמד אינו רלוונטי כלל לנושא הפיצויים. לפיכך לא מצאנו לחייב את המדינה להשוות את הסכומים. עם זאת מן הראוי לבחון על בסיס פרטני את האפשרות ליתן פיצוי שיביא בחשבון באופן סביר, את גודל המשפחה ואת האפשרויות ליישומה בישראל.

על פי הנתונים איננו יכולים להתערב למתן סעד כוללני לעותרים מעבר לאמור. אנו סבורים כי טענות פרטניות שמורות לעותרים אם יתברר כי סיוע המדינה איננו מאפשר שיקומם המתחייב של העותרים, שמורות להם טענותיהם.

הסדר הביניים של ביטוח רפואי בידי משרד הביטחון יתקיים ביחס לכל העותרים שיפנו בבקשה למעמד של א/5 עד 31.12.2008.

על יסוד ההצהרות של באת-כוח המדינה כפי שנכללו בפסק דיננו זה, ובכפיפות לאמור לעיל, העתירה נדחת.

ניתן היום, ל' בתשרי התשס"ט (29.10.2008), בפני באי-כוח הצדדים.

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ה נ ש י א ה